

ни отъ славенски на възгарски че мѹ
дотрѣбали.

Г. 20. Прѣводъ Горскиго. „ Не лѣтъ
ли ми ёсть “ не съмъ ли дошелъ на воз-
расть. — Бре гиди прѣводъ! Бре гиди
чѹдо! Сиво момче, вѣлъ калпакъ, стрѣм-
но усои, дѹ — дѹ — дѹ.

Ч. 21. Нѣколко синигери са повѣл-
гарни за да не умрѣтъ отъ гладъ.

П. 22. Кожѹхарѣ-та ще спадне, за-
щото много лисичи кожи има да изѣ-
затъ на пазаръ.

Г. 23. Сѹдмалиса геркини-тѣ (граж-
данки-тѣ) да запрѣтатъ да са не про-
дава на селенки-тѣ вѣлило и помѣда, че
ужь отъ тѹи тѣхнѣи имъ нѹтвиварѹ пада.

Н. 24. Слзнице-то селенки-тѣ гори,
вѣлило-то гражданки-тѣ мори.

П. 25. Възгарски-тѣ списатели са на-
гласаватъ да напѹснѣтъ членовы-тѣ атъ,
отъ, тѹ, та, то, ти, тѣ, те. Едни каже,
защото миришатъ, а дрѹги, защото не
знаѣтъ какъ да ги пишѣтъ.

Б. 26. Манда-пошасѣ донесе извѣстѣе
че въ Свищовѹ ще са издава нова възгар-
ска газета. — До кога, кѹме, до кой день!!